

Bediüzzaman'dan müjdeler

İşte, kâinata hakikî maksat ve netice-i hilkat, istikra-i tâmmeye ile ispat ediyor ki, **hayır ve hüsün ve tekemmül esastır** ve hakikî maksut onlardır. Elbette beşer, bu kadar zulmî küfriyatlarıyla zemin yüzünü mülevves ve perişan ettikleri halde, cezasını görmeden ve kâinattaki maksud-u hakikîye mazhar olmadan dünyayı bırakıp ademe kaçamayacak, belki Cehennem hapsine girecek.

Madem bu yarı burhanın üç hakikati böyle haber veriyor. Acaba hiç mümkün müdür ki, nev-i beşer, şekâvetiyle bu kadar fenlerin şahadetini cerh edip, bu istikrâ-i tâmmeyi kırıp, meşiet-i İlâhiyeye ve kâinatı içine alan hikmet-i ezeliyeye karşı temerrüd edip, şimdiye kadar ekseriyetle yaptığı gibi, o zâlimâne vahşetinde ve mütemerridâne küfründe ve dehşetli tahribatında devam edebilsin? Ve İslâmiyet aleyhinde bu halin devam etmesi hiç mümkün müdür?

Ben bütün kuvvetimle, hadsiz lisânım olsa, o hadsiz lisânlarla kasem ederim ki, âlemi bu nizam-ı ekmele ile, bu kâinatı zerreden seyyarata kadar, sinek kanadından semâvât kandillerine kadar nihayet bir hikmet-i intizam ile halkeden Hakîm-i Zülcelâle ve Sâni-i Zülcemâle o hadsiz lisânlarla kasem ediyoruz ki, beşer hiçbir cihetle bütün enva-i kâinata muhalif olarak ve küçük kardeşleri olan sair tâifelere zıt olarak kâinattaki nizama, küllî şerleriyle muhalefet edip nev-i beşerde şerrin hayra galebesine binler senede sebep olan o zakkumları yiyip hazmetmesi mümkün değil.

Bunun imkânı ancak ve ancak bu farz-ı muhal ile olabilir ki, beşer bu âleme emanet-i kübrâ mertebesinde ve halife-i rû-yi zemin makamında sair envâ-ı kâinata büyük ve mükerrerrem bir kardeş olduğu halde en edna, en berbat, en perişan, en muzır ve ehemmiyetsiz, hırsızcasına ve dolayısıyla bu kâinat içine girmiş, karıştırmış. Bu farz-ı muhal, hiçbir cihetle kabul olunamaz.

Bu hakikat için, elbette bu yarı burhanımız netice veriyor ki, âhirette cennet ve cehennem zarurî vücutları gibi **hayır ve hak din istikbalde mutlak galebe edecektir**. Ta ki, nev-i beşerde dahi sair nevi'ler gibi hayır ve fazilet galib-i mutlak olacak. Ta beşer de sair kâinattaki kardeşlerine müsâvi olabilsin ve sırr-ı hikmet-i ezeliye nev-i beşerde dahi "takarrur etti" denilebilsin.

Elhasıl: Madem mezkûr kat'î hakikatlarla bu kâinata en müntehap netice ve Halıkın nazarında en ehemmiyetli mahlûk beşerdir. Elbette ve elbette ve hayat-ı bakiyede cennet ve cehennemi, bilbedahe, beşerdeki şimdiye kadar zâlimane vaziyetler cehennem vücutunu; ve fitratındaki küllî istidâdât-ı kemâliyesi ve kâinatı alâkadar eden hakaik-i imaniyesi, cenneti bedahetle istilzam ettiği gibi, her halde iki harb-i umumî ile ettiği ve kâinatı ağlattıran cinayetleri ve yuttuğu zakkum şerhleri hazmetmediği için kustuğu ve zeminin bütün yüzünü pislendirdiği vaziyetiyle, beşeriyeti en berbat bir dereceye düşürüp bin senelik terakkiyatını zîr ü ziber etmek cinayetini beşer hazmetmeyecek.

Her halde çabuk başında bir kıyamet kopmazsa, hakaik-i İslâmiye beşeri esfel-i sâfilîn derece-i sukutundan kurtarmaya ve ru-yi zemini temizlemeye ve sulh-u umumiyi temin etmeye vesile olmasını Rahmân-ı Rahîmin rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz.

Hutbe-i Şamiye, Birinci Kelime